

[Oluf Pedersen.]

ærede Medlem sagde selv, at naar de store Ejendomme havde faaet saa mange Svinekort, var det, fordi de havde købt dem. Det ærede Medlem er altsaa fuldt ud klar over, at de velerhvervede Rettigheder er Rettigheder, som nok er erhvervet, men som i alt Fald ikke er velerhvervede.

Det fremgaar jo ogsaa, hvis man vil se paa Nettofortjenesten ved Svinehold, der gennem en Aarrække ifølge Landøkonomisk Driftsbureau viste stort Underskud for de store Ejendomme og kun Fortjeneste for de smaa: Ved Hjælp af den Svineregulering, der er gennemført, har det udviklet sig derhen, at de store Brug nu har faaet en stor Fortjeneste paa deres Svinehold. Jeg kan bare henvide til, at i 1927—28 var Bruttoindtægten pr. ha 409 Kr. for Husmandsbruget og kun 81 Kr. for det store Brug; i 1933—34 var den for Husmandsbruget faldet fra de 409 Kr. til 299 Kr., medens Bruttoudbyttet for Godsejernes Vedkommende var steget fra 81 til 91 Kr. Jeg kan ikke se, at disse Folk har nogen som helst Grund til at klage, og jeg har paavist, at hele den Fremstilling, der er givet her, at det skulde være i Strid med Grundloven, at man ændrede Fordelingen, er fuldkommen forkert, og at det tværtimod vilde være i Strid med Grundloven, hvis man ikke ændrede den.

Noget andet er, at hvis man mener, Ordningerne som Helhed er i Strid med det almene Vel, saa maa man gaa imod Ordningerne, men saa kan man ikke, saaledes som de Konservative Gang paa Gang har gjort det, stille Forslag om, at man i Stedet for den Ordning, man har, vil have en, der er endnu ringere — det, synes jeg, er i fuldkommen Strid med alt, hvad der har med Rimelighed at gøre. Men jeg glæder mig for saa vidt over, at man er blevet klar over, at den Dans, de Konservative har lagt op til med deres Tale om Grundlovsbrud og om Røveri, ingen Steder hører hjemme. Det, der er opnaaet ved Svinereguleringen, er i Virkeligheden i det store og hele det, at de store Gaarde er blevet fri for et Underskud, de havde før, og i Stedet har faaet en mægtig Fordel, medens Husmandsbruget og den arbejdende Befolkning som Helhed er mishandlet.

Nu mente det ærede Medlem Hr. Grønning for øvrigt, at fra eet Hold uden for sin egen Kreds burde man vinde Tilslutning, nemlig fra kommunistisk Side. Og det kan der maaske være noget om. Man er jo fra de store Gaardes som fra Kommunisternes Side noget inde paa at betragte det hele som et Arbejder- og Arbejdsgiver-Spørgsmaal,

og saa glemmer man fuldkommen alle de Ejendomme, for hvis Vedkommende dette Spørgsmaal er ligegyldigt, men hvor det selvfølgelig ligefuldt drejer sig om et Beskæftigelsesspørgsmaal. Den Fortælling, de Konservative møder op med her, at naar man tager nogle af Svinekortene fra de store Gaarde og giver dem til de mindre, saa betyder det mindre Beskæftigelse, har ikke det allerringeste med Virkeligheden at gøre, og jeg forstaar ikke, at den Slags Paastande overhovedet kan fremsættes.

Saa var det ærede Medlem Hr. Grønning inde paa, at det har altid været saadan, at naar der var høje Kornpriser, saa var der ingen Landbrugskrise. Nu kan det jo være et Spørgsmaal, hvorvidt det er en Fordel med høje Kornpriser eller ikke, men een Ting er i alt Fald sikker, og det er, at høje hjemlige Kornpriser vil være til Skade for Produktionen. At et Medlem af Rigsdagen vil staa op paa Talerstolen her og fortælle, at hvis man forhøjede Kornpriserne herhjemme paa kunstig Vis, saa vilde det ogsaa bevirke højere Husdyrpriser, saaledes som det ærede Medlem Hr. Grønning fortalte her for lidt siden, det er ret utroligt. Det ærede Medlem bilder sig vel ikke ind, at vi i den danske Rigsdag kan vedtage, hvordan Verdenspriserne skal være? Hvis det ærede Medlem drømmer om noget i den Retning, saa synes jeg, det ærede Medlem er noget for naiv. At man i det hele taget kan komme ind paa, at kræve højere Kornpriser, at kræve, at den danske Rigsdag skal træffe Foranstaltninger til Fordyrelse af det daglige Brød, til Fordyrelse af Kornet, som er et vigtigt Produktionsmiddel for Landbruget, og vil regne alt dette for at være samfundsmæssigt, det er dog utroligt! Det er ikke alene til Skade for de 90 pCt. af Landbrugerne, til Skade for Byernes Befolkning, men det er samtidig bunduretfærdigt, saaledes at stille en Særinteresse-Politik op paa den Maade, at man vil gribe ind og gøre det dyrere at leve, og ydermere at kræve det som noget, der er ens velerhvervede Rettigheder, ligefrem stille det op, som om man havde Ret, velerhvervet Ret, til at plyndre Forbrugerne her i Landet.

Jeg synes, at den Tale, det ærede Medlem Hr. Grønning fører, automatisk burde virke saadan, at Regeringspartierne, de Radikale og Socialdemokraterne, sagde: Nu bør vi holde op med Godsejerpoltikken! Det var naturligt, om Regeringen efter det, der er fremført fra konservativ Side, efter det, der er udtalt af Tolvmandsforeningerne, sagde stop, standsede disse Lovforslag og